

ՊԱՏԿԵՐ

ՀԱՆԴԵՍ ԿԻՍԱՄՍԵԱՅ

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻԻ 5

15 Յուլիս 1895

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

ՏՊԱՐԱՆ.

ՃԻՎԷԼԷԿԵԱՆ

Պատվ Ար Ճատուկի Թիւ. 20

1895

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

- 1 Վարդապետութիւն ԺԲ. Առաքելոց — Ս.Վ.Ն
2. — Կրկնաբան նմանաձայնութիւնք ճին հայերնի մեջ.
Յ. Վ. Միւսիւն
3. ՎԱՐՔ Ս. ՄՈՆԻԲԱՅԻ — ՅՈՎՀ. Վ. ԱԲԷԿՆՆ.

Պ Ա Տ Կ Ե Ր

Հ Ա Ն Դ Է Ս Կ Ի Ս Ա Մ Ս Ե Ա Ց

Վեցերորդ Տարի

Թիւ 5

15 Յունիս 1895

ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԺԲ- ԱՌԱՔԵԼՈՑ

ԿԱՄ

ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ՏԵԱՌՆ

ԵՐԿՈՏԱՍԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՎՔ Դ ԶԵԹԱՆՈՍՍ

Շարունակութիւն (*)

Գ.

Վարդապետարանի հնութիւնն

Յունարէն 'ΕΝΕΡΓΗΜΑ բառին ոյժն

Յայտնի է որ որչափ աւելի հին ըլլայ Վարդապետարանս՝ այնչափ աւելի մեծ կ'ըլլայ իր յարգն. առ այս ով որ ուսումնասիրած է սոյն մատենիկն՝ ջանադիր եղած է միշտ յիշել մի առ մի այն մատենագիրքն որք Վարդապետութիւնս յիշատակած են, եւ կամ մէջէն հատուած մը յտռաջ բերած: Վարդապետարանիս վրայ առաջին խօսօղն է Եւսեբիոս պատմիչ. իսկ քան զնա հընազօյն յիշատակողքն են՝ Կղեմէս Աղեքսանդրացի, Բարձրաբայ

(*) Տե՛ս Պատկեր Զ. Տարի Բէ՛ 4:

կոչուած թղթոյն գրողն, եւ Հերմա՝ Յիշատակելոց երկրորդին (Բառն. Թուղթ). ԺԼ.—Ի գլխոց մէջ կը տեսնենք Վարդապետաբանին առաջին մասն յաւելուածով եւ յապաւմամբ եւ կարգաց փոփոխութեամբ զազափարուած: Դ. գլուխ Գ, Վարդապետաբանին ԺԶ գլխէն մաս մ'ունի: Արդ՝ եթէ այդ թղթոյն գրութեան բուն տարիքն հնար ըլլայ գտնել՝ Վարդապետաբանին հընութեան չափն որոշել զիւրին կը լինի Վասն զի ապահով ենք եւ զիւրաւ կրնանք ապացուցանել՝ թէ Մատենիկս քան զայդ յիշեալս հին յիշատակարան մէ: Դարձեալ մեր ըսելիքէն յայտնի պիտի ըլլայ՝ որ այս կրկին գրուածք մի եւ նոյն սղորի բխումն չեն, այլ իրարմէ հոսած, մին միւսէն:

Առ այս Բառնարայ թղթէն քանի մը խօսք յիշատակեմք աստէն, Վարդապետաբանէս քաղուած լինելն ցոյց տալու մտք:

ԺԹ գլխոյն մէջ առ Աստուած սէրն ըստ իւր կերպին աւետարանելէ յետոյ կը կցէ.

Իցես պարզ սրտիս եւ առաստ հոգւով,
 Մի՛ ընկերացիս ընդ որոց գճանապարհ մանու գնան,
 Ատեսցես զամենայն որ չիցէ հաճոյ Աստուծոյ,
 Ատեսցես զամենայն կեղծաւորութիւն,
 5. Եւ մի՛ բողցես զպատուիրանս Տէառն,
 Մի՛ բարձրացուցես գրեգ,
 Այլ իցես խոնարհ յամենայնի,
 Մի՛ խնդրեսցես վասն անձին փառս,
 Մի՛ առցես խորհուրդ չար ընդդէմ մերձաւորի քո,
 10. Մի՛ տացես յանդգնութիւն անձին,
 Մի՛ պտուկիւցիս, մի՛ շնայցես, մի՛ սուպակնեսցես գաւր-
 դայս եւայն:

Առաջին ասացուածն Վարդապետաբանին ասացուածոց հընութիւնն ամենեւին չունի. երկրորդն՝ Վարդապետաբանին Դ. 15 տան երբայական ասացուածոյն աղաւաղումն է: Կենաց ճանապարհին վերջին խօսքն (Վարդ. Դ. 15) աստ երրորդ եւ չորրորդ համարներու մէջ մտած են: Վեցերորդ համարովն նորէն յիշեալ ասն կը դառնայ, ուսկից երրորդ համարն զազափարած էր. առաջին համարն կ'օրինակէ եւ եօթներորդ տողին մէջ չորրորդ համարն կ'ամփոփէ ըստ իւր սովորական ձեւոյն վոփո-

խելով. (Վարդ. Գ. 14, 15): Ութերորդ տողը վեցերորդին իմաստն կը կրկնէ այլ բառերով. իններորդովն՝ Վարդապետարանի Բ. 6. խօսքն կը քաղէ. տասներորդան երբայական տան դառնալով՝ երկրորդ համարն կ'առնու. որով բան չթողուր զուրա՝ Մետասաներորդ տողը Վարդապետարանին Բ, 2, զլսոյն այլ կարդաւ. շարած մեղքերէն երեքն կը յիշատակէ՝ Բառնարայ կոչեցեալ թղթոյն հաւաքօղն բոլոր ընթացքն այս կերպով կը հատանէ. միշտ խեղճուկ ընտրութեամբ: ԺԹ. 6. քանի մը խօսք կրկնուած են՝ Մանու ճանապարհին նկարագրաւն բաց 'ի մի քանի համառօտ յաւելուածներէ՝ Վարդապետարանին կը հետեւի. որով աւելի կանոնաւոր է խօսքն. սակայն հետեւանքն կը պակսի. Վարդ. Ե. 5. յորում մկրտութեան ակնարկն չէ կրցեր ըմբռնել, Բառնարայ կոչեցեալ թղթոյն տեղափոխութիւնքն Առաքելոց Սահմանադրութեանց է զրոց մէջ չերեւիր. այլ կարգաւ՝ յարսութիւնն հնազոյն յիշատակարանէն զոր ունիմք 'ի ձեռին՝ կը քաղուի:

Թուի մեզ՝ թէ Բառնարայ կոչեցեալ թղթոյն արուած առաջնութեան պատիւն՝ ինչպէս կը տեսնեմք Առաքելական Հարց տպագրութեան մէջ, չէ ուղիղ, մեր կարծեաց կը նպաստէ Վարդապետարանա:

Վարդապետութեան մի հատուածն իր հնութեանն բաւական վկայութիւն կրնայ տալ, եւ նոյն իսկ իր պարունակութիւնն կը լուսաբանէ: Այս հատուածն է երրորդ զլսոյն վերջին խօսքն, աստ աւելի պայծառ լինելու համար նախորդ բանից հետ յառաջ բերեմք.

12. Այլ հեզ յէր, գի հեզք ժառանգեսցեն գերկիր:
13. Լէր երկայնամիտ եւ ողորմած եւ անմեղ եւ հանդարտ եւ բարի, եւ երկիւղիւ գբանս միշտ գոր լուար:
14. Մի՛ բարձրացուցես գրեզ եւ մի՛ տացես յանճն քո գօրուքիւն.
15. Մի՛ կցեսցի անճն քո ընդ ամբարտաւանս, այլ ընդ արդարս եւ ընդ խոնարհս գնացես:
16. Զհասեալս քեզ գլաջողութիւնս ընկայցիս 'ի բարիս, գիտելով գի առանց Աստուծոյ չի ինչ:

Վերջին տան գնասեալս 'ի քեզ գլաջողութիւնս (energimata)

մեծի ուշադրութեան արժանաւոր է. յաջողութիւն եւ յաջողել
կը կարգամբ Պաւղոսի առ Ա. Կորնն. ԺԲ, 6, 10, 11, բնու-
թենէ վեր գործ մ'ըսելու համար:

Այս բառ ճշգրտութեամբ կը նշանակէ 'ի յունին ներ-գործել. ո-
րով ոչ պարզ գործն' այլ 'ի ներքս ազդելն է. եւ հայերէն կըր-
նայ նախգրիւ արական կամ նախգրիւ վերջանողով կամ գործիա-
կան գրուել. Զ'ի քեզ հասեալ կամ կատարեալ գործս լնկայցիս
. . . եւ կամ լաւ եւս' սեպհական յաջողութիւն բառին' ինչ-
պէս թարգմանած եմք: Յունական սոյն այս բառ Պաւղոսի թըղ-
թոյն մէջ քիչ անգամ իսկ սոյն բառիս սյլ ձեռքն շատ անգամ
գործածուած են. նոյնպէս նոր Կտակարանին միւս մասանց մէջ
եւս. Մատթ. ԺԴ. 2. — Մարկ. Զ. 14. — յորս հայերէնն կ'ըսէ՝
գորութիւնը ինին նույն, իսկ Յակ. Ե. 16. գորաւոր են: Պաւ-
ղոսի բոլոր այլ տեղերն' Աստուծոյ անմիջական կերպով 'ի մեզ
ազդեցութիւնքն կը յայտնեն: Ա. Կորննթ. ԺԲ. 6. յունարէն
այդ բառն' յաջողել, յաջողութիւնը են. երբ բաժինը յաջողու-
թեանց են' այլ Աստուած նոյն է, որ յաջողէ զամենայն յս-
մենայնի. զարձեալ 10, Անդ. այլում յաջողութիւնը. եւ 11 հա-
մարովն' այլ զայս ամենայն յաջողէ մի եւ նոյն Հոգի. Նոր
Կտակաց մէջ սոյն յունական ներգործել բայն եւ Գործ բառին
ոչոն ըստ իմաստին կը տեսնուի. որ երբ յատուածուած է՝
հրաշք է եւ սրանչելիք: Այսպէս Մատթէի ԺԱ, 2, կը կարգամբ.
գործան Բրիստոսի. եւ Ղուկ ԻԴ, 19, հօքը արդեամբ, եւ Յովհ.
Թ. 3. գործքն Աստուծոյ. է. 21. գործ մի գործեցի. եւ այլն:
Գործ կը նշանակէ նաեւ շնորհք. Փիլիպ. Ա. 6. Որ սկսան 'ի
ձեզ գործս բարեաց. եւ շնորհօք կատարուած գործն, Կողոս,
Ա. 10. Յամենայն գործս բարութեան պտղաբերք եւ անեցունք.
Առ այս Առաքեալն սոյն յունական enérghima բառն կը վարէ
Աստուծոյ 'ի մարդում կատարածն յայտնելու համար, ինչպէս է
շնորհն. Ա. Կորննթ. ԺԲ. 4, 9, 28, 30, 31. (1)

(1)Շնորհք բառն վարդապետարանիս մէջ ալ գործածուած է:
Նոր Կտակարանաց մէջ Հոգւոյն սբոյ ներքին եւ արտաքին
տուրքն կը հասկընայ շնորհք բառիս. ինչպէս Հոսովմայեցոց
բղթոյն մէջ կը տեսնուի ըստ սուաջին իմաստին, եւ ըստ երկ-
րորդին՝ Կորննթացոց Ա. բղթոյն մէջ, բնական եւ գերաբուն
տրից առհասարակ իմաստիս. հագուադեպ է. Բ. Կոր. Ա. 11:
Վարդապետարանս կ'ըսէ. Տուր ուգողին եւ մի՛ պահանջէր յե-

Առաքելական Հարց դրոյ մէջ միայն 'ի թղթին Բառնարայ հաղիւ երկու անգամ սոյն այս յոյն բառն կարողացանք գտնել. գլ. Ա, 7, հնոյն օրինաց մարգարէութեանց կատարումն նշանակելով. եւ Բ, 1, չար ուղւոյն գործոց վրայ խօսելով նոյն բառն:

Միջանաւորին Sirletoի սպաղրած Rossano ձեռագրին յուսական հնագոյն սլաօնարազամատուցին մէջ, զկնի Առեք կելայքի կը կարլամք Հալւոյն Սրբոյ կոչումն յճնայն, այսպէս. Պարզն բնութեամբ, յին յաջողութեամբ (enérgeia), աստուածային շնորհաց աղբիւրն: Երրորդ խօսքն յաջողութիւն բառին սլաօնարանութիւնն է:

Ուստի Վարդապետարանս կ'ըսէ. Մի' բարձրացուցես գրեգ եւ մի' տացես գորութիւն յանձն քո: Մի' կցեսցի անձն քո ընդ ամբարտաւանս, այլ ընդ արդարս եւ ընդ խոնարնս գնացես. Զհասեայս 'ի րեզ գլխողութիւնս՝ ընկալցիս 'ի բարիս, (որտէս չորտէս), գիտելով զի ոչ ինչ է առանց Աստուծոյ: 'ի բարիս բառն ամենայն տուրք բարիք բացատրութեան համեմատ է. այդ բարեօք ձօխանալով չէ սլաօն հսկարտանալ:

Ասկայն գուցէ յանդիմադոյն թուի ամանց մեր այս կարծիքն, քննեմք սովորական թարգմանութիւնքն. Զհասեայս 'ի րեզ գլխողութիւնս սողն կրնամք յեղուլ նաեւ

Զգործս 'ի րեզ գործեայս
Եբրեւ գբարիս ընկալցիր, գիտելով
Եբե ոչ ինչ լինի առանց Աստուծոյ:

Ոմանք թարգմանութեան մէջ Զգործս (չարչարունաց կամ նեղութեանց) կը յաւելուն, եւ կամ գայղոսիկ գերանունն, եւ

ուրս, վասն զի՝ Ամենեցուն կա՛ն աստորայեանել հայր յիւրոց շնորհաց. Վարդ. Ա. 12: Թէւրոց կը նշանակէ Աստուծոյ սեպնական. զի ամենայն տուրք բարիք եւ ամենայն սլաօնէր կատարեայք 'ի վերուստ եւն, յԱստուծոյ միայն, որ Հայրն է Հաւատացիւոց, որոց մէջ անապականն հասարակաց լինելով՝ որչափ առեղի սպականացորն. ինչպիս կը յիշատակէ Վարդապետարանս. Որով յայտնի է քի աստ շնորհք բառն ընդարձակ իմաստիւն է, որտէս բարիք, որ եւ իցի. իսկ յաջողութեան առեղի սեղմ իմաստիւ. շնորհքն է, վասն զի գեբրնական աստուածային գործոց արդիւնքն կը յայտնէ:

կը կարդան. — Զգործս ջարեաց որ հասանեն քեզ ընկալջիր իբրն Գրարիս: Սակայն այդ յաւելուածիւ թարգմանութիւնն չփոխուիր, վասն զի իմաստին մէջ առանց յաւելուածին հարկ մնալու կը տեսնուի այդ բառ: Սակայն մեր կարծեաց հակառակ է գործեալս կամ եղեալս կամ նստեալս բառն ջարիք՝ ջարջարանք՝ եւայլն, թարգմանել, քսնի որ Առաքեալն ճիշդ նոյն յունական բառն կրկին անդամ միայն զործածելով՝ զոր մեր Ս. Հարք յաջողութիւն կը թարգմանեն՝ Շնորհաց իմաստիւ կը վարէ: Գարձեալ այդ թարգմանութեամբ այնպիսի խօսք մը կը ձեւանայ՝ որ վարդապետարանին այդ սեղանն չյարմարիր. վասն զի ուժղին կերպով խոնարհութիւն եւ հպարտներէն հեռանալ եւ գանձն չբարձրացունել հրամայելէ յետոյ՝ վերջարանն այդ վըճուով կը հիւսէ: Յաջողութիւն կը նշանակէ Աստուծոյ ՚ի հաւատացեալս ներգործող կարողութեան արդիւնքն. ինչպէս Առաքեալն ինքնին կը վկայէ. Աստուած է որ յաջողէ զամենայն (գլխաջողութիւնս) յամենայնի. այսինքն յամենեւին՝ որք աստուածային այս ներգործութիւնն կ'ընդունին, որոց մարդ ինքեամբ չէր կարող հասու լինել. որ է ըսել՝ Գլխացեալ զի առանց Աստուծոյ ոչինչ լինի. Գլխացեալ՝ այսինքն իմանալով, զգալով. սես Գործք. Բ. 27. — Ժ. Գ. 35, 36, 37. Այդ գլխացեալն՝ յաջողութիւն բառին լուսատուն է. Իսկ գերանունն յաւելորդաց է. Առաքելական Սահմանադրութեանց եօթներորդ գլխքն՝ վարդապետարանիս յարատուութիւնն է, ամեն տողին յաւելմամբ կամ յապաւմամբ, փոփոխելով, զարդարելով. այնպէս զի շատ ընդարձակուած եւ շատ փոխուած է: Ը գլուխ 7 նոյն գրոց՝ կը կարդամբ. Հասեոց ՚ի քեզ վշտաց տար երկայնամիտ, եւ վնասուց անորոտուց, գլխացեալ զի վարն փոխարինին յԱստուծոյ տացի քեզ որպէս Յովբայ եւ Վագարու. վարդապետարանէ քաղուած մասն յայտնի է. Հասեոց ի քեզ (վշտաց) . . . գլխացեալ զի. վարդապետարանիս յաջողութիւն բառն աստ վըշտաց եղած է, որով իմաստն բնաւմբ փոփոխած, Սոյն Սահմանադրութեանց վիշտ բառէն հեռեցունելով՝ վարդապետարանիս յաջողութիւնքն՝ ջարիք կամ ջարջարանք թարգմանել՝ օրինաւոր չէ. ընդհակառակն՝ ուղիղ իմաստիւն եւ ըստ մերոյս մտաց ըմբռնելու օրէնք եւ պատճառ՝ վասն զի այդ ազգարար ծանուցումն եւ ոչ իսկ երկրորդ դարուն առաջին կիսուն այլ եւս կրնար տրուիլ Երախայից՝ ուր մնաց աւելի յետոյ, յորում Առաքելական Սահմանադրութիւնք (է գլխքն) զրուած են: Առ

այդ՝ ինչպէս ուրիշ տեղեր ըրած է՝ հին վճիռն փոխելով վշտաց
ևւ չարչարանաց համբերութեան յանգեր է։ Կ'երեւի թէ Առա-
քելոյն խօսքն յիշած է, Հոսմ. Ը. 28. յորում կ'ըսէ թէ նեղու-
թիւնք յԱստուծոյ են 'ի մեր օգուտ. զի Որոց սիրենն զԱստ-
ուծա՝ յամենայնի գործակից լինի 'ի բարիս։

Վարդապետարանիս սոյն վճիռն յիշած է նաև Որոզնէս.
այսպէս ըստ լատին թարգմանութեան. Այսր աղագաւ վարդա-
պետեն գմեզ աստուածային գիրք՝ գամենայն հաստեալս 'ի մեզ
որպէս յԱստուծոյ բնդաւնել, գիտելով զի ոչ ինչ լինի առանց
Աստուծոյ. Աստուծոյ թոյլտութեան վրայ կը խօսի անպէ՛ն՝ որով
չար սղեր կրնան փորձել զմարդ, ինչպէս Յորայ զորոց մէջ կը
տեսնուի. Աստուածային գիրք ըսելով Որոզնէս անկասկած
եմք թէ Առաքելոց Վարդապետարանս կը հասկանայր եւ ոչ
Բառնաբայ թուղթն՝ եւ զոր կը յիշատակէ եւս իր գործոց 4 հա-
մարաւ. բայց այսու չհետեւիր՝ թէ Որոզնէս սոււած մեկնու-
թեան իմաստն ունենայ սոյն հաստուածս, վասն զի աւելի մեկ-
նողական կերպով քաղուած է այդ խօսքն 'ի Գրոցս քան բաւ
առ բառ 'ի վկայութիւն, ինչպէ՛ս յայտնի է։

Առաքելոց Կանոնաց ԺԱ., 3—6, եւ Բառնաբայ թղթոյն
ԺԹ, 6—7, համարներու վրայ խօսել հարկ չէ. զի անդ Վար-
դապետարանիս խօսքն փոփոխուած է բոլորովն։

Առաջինն՝ Նաթանայելի կ'ընծայուի, նախ քան Առաքելոց յի-
րերայ բաժանմամբ քարոզութեան սկսելն։ Երկրորդն՝ յորում
յազողութիւն բառն իր իմաստն ճիշդ պահած է ըստ Վարդապե-
տարանիս. զի՝ թէ բառական նմանութիւնն ունի, եւ թէ ինչ-
պէս ոմանք կը համարին՝ երկրորդ դարուն առաջին կիսուն զըր-
ուած լինելով այդ թուղթ՝ աստուածային գործք (յազողութիւնք)
կամ չնորհք՝ թէպէտ եւ առհասարակ չէին, սակայն եւ ոչ իսկ
բոլորովն պակասած։

Ուրեմն ընդունելով զի Վարդապետարանիս մէջ գործած-
ուած յազողութիւն բառն դերբնական սուրքն նշանակէ, երա-
խայից առջև պարզուելիք աղջ մը կը լինի. ինչպէս յայտնի է
է գլխոյն առաջին բառերէն. Պատուիրելով գայս ամենայն մկր-
տեցիք, Որով աստուածային անասութիւնն կը յիշուանէ նո-
րածին Եկեղեցւոյն մէջ, ուր նորակնունք ձեռնադրութեամբ
Հոգւոյն պարզեւքն կ'ընդունէին. ինչպէս Առաքեալք Հոգեգա-

ըստեան օրն: Պարզեւք՝ որ ներքին չնորձաց առատութեանն էին յայտարարք, եւ որով անհաւանք կը զրդէին ՚ի հաւատս զալ: Եկեղեցւոյ սոյն վիճակն Գործոց եւ Առաքելոց թղթոց մէջ յայտնի կը կարգամք. Գործք ժԹ. 6. Եւ ՚ի դնել ՚ի վերայ նոցա Պատրոսի գճեռն՝ եկն Հոգին սուրբ ՚ի վերայ նոցա. խօսեին լեզուս եւ մարգարեանային: Նոյնպէս Կռունկեայ հարիւրապետի եւ այլոցն. որք նախ քան զմկրտութիւնն լցան Հոգւով ժ. 44, 45. Հանգեաւ Հոգին Սուրբ ՚ի վերայ ամենեցուն: Գործոց Բ. 17. Պետրոս Յովեղեայ մարգարէութիւնն յիշելով կ'ըսէ. Հեղից յովոյ իմեկ ՚ի վերայ ամենայն մարմնոյ. յայտնի է աստուածային աղբեր առատութիւնն եւ յորդութիւնն այս խօսքով. Հին Օրինաց եւ Նորոց տարբերութիւնն. մինչ յառաջնուն թուով եւ չափով կը տեսնեմք Հոգւոյ զեղումն, ՚ի նորումս՝ ի վերայ ամենայն մարմնոյ. Նոյնպէս է եւ ՚ի Փիլիպպեայ մկրտեալ սամարացւոցն, որոց վրայ Պետրոսի եւ Յովհաննու ձեռնադրութեամբ Հոգին Սուրբ կ'իջնէ հրեղէն լեզուօք եւ կը մարգարէանան: Պետրոսի եւ Յովհաննու հեռ նայցեն հաւատացեալք յԱստուծոյ այս չնորձն, զի կարող ըլլան հաստատութեամբ ըզբան Տեանն քարոզել. Գործոց Գ. 30, 31, ՚ի ձգել գճեռն քս ՚ի բժշկութիւն, եւ նշանս եւ արուեստս լինել անուամբ սրբոյ որդւոյ քս Յիսուսի: Եւ մինչ կային նոքա յաղօթս՝ շարժեցաւ տեղին յորում եին ժողովեալ, եւ լցան ամենեքին Հոգւով սրբով, եւ խօսեին զբանն Աստուծոյ համարձակութեամբ: Այս էին Առաքելոց յաշողութիւնքն (գործքն). զայս կը տեսնեմք ՚ի Ստեփանոս, այլ լի շնորհօք եւ զօրութեամբ, առնէր նշանս եւ արուեստս մեծամեծս ՚ի ժողովրդեանն. նոյնն ունիմք Փիլիպպոսի համար: Տես Գործք, Բ, 43, Թ, 33, Զ, 8, Ը, 7, 8. եւ այլն:

Կորնթեացւոց Ա. թղթովն (ԺԳ) անկումն կ'ըստի սոյն պարզեւաց: Վասն զի հաւատացելոյ մէջ ունայն խորհրդով մը Առաքելոց նմանութեան վիճակը՝ լեզուաց չնորձն քան զմարգարէութիւն աւելի բարձր կը դասուէր. աւելի Հոգւոյն սրբոյ արտաքին չնորձի. զարդարուն արտաքուսս երեւել կը յանկային, քան ՚ի ներքուսս սիրով լի սրտի անձկալու. (Անդ. ԺԳ): Եւ սակայն այն արտաքին չնորձք՝ ներքնայն յորդութեանն նշանակք էին, որով նորածին Եկեղեցւոյ ծնունդք կը ճոխանային Մկրտութեամբ եւ ձեռնադրութեամբ: Նոյնն Ա. Թեաղ. Ե. 19, 20, 21. Զնոգին մի՛ շիշուցանէր, Զմարգարէութիւնս մի՛ արձամար-

Յեր: Զամենայն ինչ փորձեցէք, գրարիւն ընկալարուք: Այս վճիռք՝ Առաքելոյն ընդ երկար սլառճառաբանութեանց հետեւութիւնքըն են:

Ամենեւին չիք տարակոյս զի Աստուած միշտ այս հոգեւոր սուրբն եւ պարգեւք չնորճած է Եկեղեցւոյ, ինչպէս որ Ս. Եւրանոս կը վկայէ. սակայն իր խօսքն Վարդապետարանիս նման առճասարակ եւ կանոնաւոր վիճակ մը չյատնել: Զյաջողութիւնս ՚ի քեզ հասեալս իբրեւ գրարիս ընկալչիք: ԺԱ. զլուխն որ մարդարէիւք կ'ըզբաղի՝ մեր այս խօսքն կը հաւատաւէ զոր յիւրում տեղոջ կը տեսնենք: Հնութեան խնդիրն Վարդապետարանիս ամեն մասանց մէջ լուսաւոր երեւելով, մեր դատաստանն չենք փութացուներ. հետեւեալ զլուխներով ընթերցողն քայլ առ քայլ այնպէս պիտի համոզուի, զի հակառակ եւ ոչ ինչ շտանելով՝ ՚ի նպատ մեր առաջարկութեան պիտի վճռէ սրտազիր:

Շարայարեկի

Ս. Վ. Ն.

Կրկնաբան Նմանաձայնութիւնք

ՀԻՆ ՀԱՅԵՐԵՆԻ ՄԷՁ

Նմանեցուք առանձնագործ գործոցն մեզուի (Ս. Բարս. ճառ Ը, 165):

Աներկբայ է յաչտ արդարապատ բանասիրաց՝ թէ մեր նախնեաց մատենագրութիւնք ամենանարուստ բովբ մը կ'ընծայեն փայելուչ դարձուածներու, հայկաբան ոճերու եւ նոյն իսկ ընտիր բառերու: Հերիք է մտադրութեամբ դանոնք կարգացած ըլլալ՝ նոյներուն մէջէն յերեւան հանելու համար ո՛չ իբր ծածկաթաղոյց դանձէ մը այնպիսի դանազան ճոխ ստացուածներ, որք յիրաւի պարձանք են մեր գրականութեան:

Եթէ հնարաւոր չի՝ մեզի այսօր ականջալուր լսել մեր հին մատենագրաց բերնէն ելած այն սքանչելի բարբառն ու հիացմամբ դարձանայով զուցեկ Քերթոզահօրն Հովհրոսի հետ . . . «ճարտար խօսնակն յարեաւ Նեստոր քաղցրաբարբառ»,

«Յոյր 'ի լեզուէն քան զմեզր անոյշ ծաւալ ծորան բանքն հոսէին» (Հով. Իլ. Ա, 9)։

սակայն կրնանք զոնէ վիայ ականատես ըլլալ, երբ ձեռուրնիս ունինք այն իրենց սակեղինիկ գրեաւքն՝ սրտնց աննման ճոխութեան ու վտնութեան ոչ ոք սակաւին հասած հաւասարած է ցարդ, թո՛ղ թէ գերազանցած։ Եւ ասոր ալ լուն ու զըխաւոր պատճառն ըստ մեզ այն եղած է՝ որ առ հինն մեր զըխաւոր հայերէնը մի միայն կենդանի խօսուն բարբառն էր. մինչդեռ մենք այսօրուան օրս լեզուի երկուութիւն ունենալով խօսուած աշխարհիկ եւ չխօսուած գրոց բարբառ՝ ոչ սակաւ խոչընդոտներու կը հանդիպինք, որոնցմէ անշուշտ զերծ էին մեր նախնիք։

Նպատակնիս այս սողերը գրելու ժամանակ այն եղաւ՝ ըստ օրինակի օտար ազգի սիրաբանից՝ ներկայացընել մերազնեայ ընթերցասիրաց ծաղկաքաղ հատընտիր փունջ մը մեր սոհմային բարձի թողի եղած մատենագրական ճոխութիւններէն։ Չենք սարակուսիր որ սոյնպիսի վայելչաբան ասացուածոց ազդեցութիւնն ու օլուտը մեծ կ'ըլլայ նոյն իսկ արդի հայերէն լեզուին վրայ՝ ճոխացընելով զայն բնիկ հայեցի ոճերով ու պէսպէս զարձուածներով, եւ միանգամայն եւս քան զեւս կոկելով խօսուած աշխարհիկ բարբառը։

Սակայն ուզելով ամփոփել մեր ձեռնարկած հետազօտութեանց չըջանալն ու պարզել գիտաւորութիւննիս՝ կը յաւելու՛մք թէ միայն կրկնաբան նմանաձայնութեանց կամ որ նոյնն է՝ նմանաձայն կրկնաբանութեանց վրայ խօսիլ է մաքերնիս։ Անտարակոյս քննասէր աչքէ մը չխուսափիր ասոնց չքնաղ գեղեցիկութիւնն ու հեշտալի ներդաշնակութիւնը, միանգամայն քաջածանօթ է իրեն՝ թէ որպիսի կարեւոր դեր մը կը խաղան անոնք մեր լեզուին կազմութեան մէջ. այսու հանդերձ պէտք չէ կարծել թէ սոյնպիսի նմանաձայնութիւնք լոկ դիպուածական պատահարներ ըլլան. վասն զի այն կրկնաբան բառերուն դիտմամբ քովէ քով կարգաւորութիւնն եւ կամ նոյնանշան անուանց աստիճանաւոր շարքը թէ՛ ականջին համար քաղցրահնչիւն ձայնակցութիւն մը յառաջ կը բերեն՝ եւ թէ խօսքին աւելի ազդեցիկ գօրութիւն կուտան։ Քանի մը օրինակներ՝ քաղեալք 'ի մատենագրութեանց նախնեաց մերոց՝ բաւական նշխար ըլլան ընթերցողն համոզելու ըսածներնուս ճշմարտութեանը։

— «Ազոխն ծաղկեսցէ ծաղիկն ազոխացեալ» (Եւ. ԺԷ, 5)։

- «Գարձեացէ գգորձ իւր գորձ դառնութեան» (*Անդ ԻԸ, 21*);
- «Աստուածագորձ սրանջեղագորձութիւնքն գորձեցան»
(*Կորնթեան, 23. և Ագալ. 581*);
- «Ձատունգաներ գորձէլ գգորձ նաւագորձութեանն» (*Եւս. Բրտն. Ա, 33*);
- «Ձարագորձքն քեպետ եւ գգորձ ջարագորձութեան գորձեան» (*Եղեղիկ, 61*);
- «Ձերն ջեխն վասն ջեխն յաշտ սոռնէր» (*Անդ, 131*);
- «Ձօրացուցանէ գանգօրս մեծագօր գօրութեամբ» (*Անդ, 8*);
- «Ձի ածն 'ի ջգոյէ 'ի գոյ զջգոյսն, եւ էցոյց յջնջի ինջ գջեան» (*Անդ, 7*);
- «Յոջնջէ գանինջսն լինջ ածէլ» (*Ագալ. 83*);
- «Ս.ս. 'ի կեալ գկեեղանիսն' էկն կեեղանարարն» (*Անդ, 356*);
- «Կուսանն կուսութեամբ ստանայ գկուսութեան պսակ»
(*Յոգն. Մանդ. 23*);
- «Ը աեասնէլ գբագումն բագում անգամ 'ի բագում տեղիս» (*Եղեղ, Ե, 171*);
- «'ի խաւարային ժամու գխաւարային կերակուրս խաւարային մարմնոյս տացուք» (*Անդ 366*);
- «Ձգեստ կարճագգեստ գգեցցի» (*Ձգն. Տառ ԺԸ, 389*);
- «Կարգեցին կագմեցին կանոնեցին յօրինեցին» (*Փաստ. Բոսդ. Գ, 76*);
- «Այր ներքինի' ջարապիրտ ջարախորհուրդ ջարագորձ»
(*Անդ. Գ, 47*);
- «Ըստ օրինակի մարտիկ երիվարացն մարտ եղեալ քվմարտկաց կիտասն կոռիկն» (*Ս. Բարս. Տառ Գ, 67*);
- «Ձմայսն մեղէրն մոմակերտ գործով շինեալ . . . գմով մարտցն 'ի ծողկաբէր մարգացն մեծաւ փարով ժողովէ»
(*Անդ. Տառ Ը, 165*);
- «'Իատեն դաստպարտեայք գղատաւորն» (*Ս. Եղբ. Բ, 351*);
- «Մնաւ անձինն գծնունդն» . . . «կեեղանականն' կեեղանի կեանս ծնաւ» (*Սեբեբ. Տառ Ա, 8-12*);
- «Ըմուտ քնլ ջարջարանօք անջարջարեղին ջարջարեղեան» (*Անդ, Տառ Բ, 23*);
- «Փայլակն գփայլակն բախէր, որոտումն որոտման պա-

ստաներ, կայծակուհի գկայծակուն սախակին» (Ս. Եփր. Դ, 119),
— «Որ երբեմն յայնուխի կարծիսն կարծեօք կարծեայ ի-
ցեկն» (Կ. շ. ԸՆԺ. Զ, 119) :

Այս քանի մո օրինակները թէպէս բաւական որոշ դաղա-
փար մը կուտան առ նախնիս մեր զործածուած կրկնաբանու-
թեանց, սակայն աւելի բացայայտ կանոնաւորութեան համար
չորս զանազան տեսակներու կը վերածենք զանոնք. նախ՝ նը-
մանաձայն բայք իրենց արմատովքն հանդերձ, երկրորդ՝ զոյա-
կան անուանք իրենց յարակից ածականներովն, երրորդ՝ կրկ-
նաւոր բառք եւ վերջապէս Մ գրով կաղմեալ կրկնութիւնք: Ա-
սոնց իւրաքանչիւրին վրայ առանձինն պիտի խօսինք հետեւեալ
հասուածներուն մէջ:

Ա. Կրկնաբան նմանաձայնութիւնք բայցից
իրենց արմատացն հետ

Հասարակաց ժողովրդեան բերանն յաճախ կը շրջին հե-
տագայ բնական կրկնութիւնք. գիր գրեյ՝ գործ գործեյ՝ երգ եր-
գեյ՝ խօսք խօսիլ՝ շէնք շիւնեյ՝ պատմութիւն պատմեյ, եւայլն.
որք ինչպէս պիտի տեսնենք ոչ միայն սամկաբանութիւն ըլլալէ
հետո՛ւ կն, այլ մանաւանդ բնիկ հայկարան ասացուածք են՝ մեր
հին նախնեաց ընտիր մասննագրութեանց մէջ առհասարակ
զործածուած: Ուստի յայտ փափաքելի է՝ որ սոյնպիսի վարկուչ
դարձուածներուն զոնէ զլիւարները նշանակուին մեր գրաբար
բառգիրքներուն մէջ, որպէս զի անոնց կիրաւութիւնն եւս քան
զեւս ընդհանուր ու սովորական դատեայ նոյն իսկ արդի հայերէն
գրութեանց մէջ:

Կան երկու տեսակ կրկնաւոր նմանաձայնութիւնք, որք
մեր շրջանակէն զուրս ըլլալով՝ յիշատակել միայն կ'ուզենք հոս
խօսքին աւելի ազդեցիկ զօրութիւն տալու համար. մեր հին մա-
տենագիրք՝ մանաւանդ 'ի Սուրբ Գիրս՝ շատ անգամ զիմաւոր
բայերուն կը կցեն իրենց անորոշ դերբայն 'ի գործիական հոլով-
անթիւ անհամար են օրինակներն. այսպէս, Բաղճայուցանելով
Բաղճայուցեցի՝ լեւելով լեւելի՛ տեսանելով տեսլի՛ օրհնելով օրհնեցեցի,
եւայլն. հրդեհմն ալ զիմաւոր ժամանակին քով լսուչանորոշ դեր-
բայը կը գնեն չհոլոված, ինչպէս Բոսսանել Բոսսանի՛ ընթանալ
Ընթանան՝ սանել սանի՛ սարել չսարեցի՛ սիրել շնորհեցի՛ սալ երսո:

եւայլն Մակայն այս երկատեսակ դարձուածոց տեղ աւելի
ընտիր ու նախագաս համարուած են ընթաց ընթանա՞ լո՞ւ՞
չլո՞ւր՝ «Եր սէրէ՞՞ րա՞ս րբէրո՞ւր՝ քրնէ՞՞ յըրհնաւի՞ն եւայլն, հա-
յեցի նմանաձայն ասացուածք, որոնց վրայ է հոս խօսքերնիս:
Քիչ անդամ ալ այս զանազան վայելչական ձևերը խառն 'ի
միասին դորձածուած կը տեսնենք. զոր օրինակ, ձեռքս դարձի
պակելով պակելսքի» (Ազտթ. 614). «ապակելով ապակելոցի եր-
կեր, է- յափշտակութեամբ յափշտակեցի . . . խոռվութեամբ խոռվեցի
երկեր, է- րարակուսելով րարակուսեցի» (Ես. 17, 3— 19).

Արդ անորոշ զերբայով յօդուող կրկնարանութիւնները մէկգի
դնելով, հոս մի միայն բայից եւ իրենց արմատական անուանց
նմանաձայնութիւնքն իբր 'ի պատկերի այբուբենական կարգաւ
կը ներկայացընենք մեր ընթերցողաց՝ քաղելով հանելով զանոնք
մեր հին ոսկեղինիկ մատենագրաց գրութիւններէն, որքան հնար
եղաւ մեզի. ճիշդ ու անփոփոխ պահուած են բոլորից զասուո-
րութիւնք, իսկ դժուարիմաց գործուածոց իմաստն աշխարհա-
բար բացատրութեամբ կը լուսարանենք. նոյնանչան եղած ա-
սացուածոց ասջուր Տէ՛ս դնելով՝ մատնանիչ կ'ընենք անոնց
համապատասխանող բառը. վերջապէս համաոճագրութեան հա-
մար շատ տեղեր բութ զրինք՝ որպէս զի մի եւ նոյն բայն այլ-
եւայլ անգամներ կրկնելու չտոխուկինք:

Ազանեմ զազանութիւն չար	Ազոթիւք ազոթն առնեմ. Տէս
Ազատեցուցանեմ ազատութեմբ.	Կամ յազոթու
Ազատիմ ազատութեամբ. Տէս	Աճեմ զաճուին (Աստուծոյ)
Փրկիմ.	Ամուչեմ ամօթով՝ զամօթ մեձ.
Ազդեցութեամբ ազդ եղեւ (լուր արուեցաւ)	Ամբառնամ 'ի բարձունս (գաչս, զճայնս). Տէս Համբառնամ.
Ախտանամ զախտ. Տէս Չախտ	Ամպարչտիմ ամպարչտութիւնս.
եւ Հիւանդանամ.	Տէս Անօրինիմ.
Աճեմ ստուերածն (մթրնցընել)	Ամբացուցանեմ զամուրս
Աճցի աճելի (պիտի աճիրուի)	Ամօթով ամաչեցուցանեմ
Ակնարկեմ տկամբ	Այրեմ այրելիս (կրակով էրել).
Ահաբեկեմ յահէ. Տէս Երկնչիմ	Տէս Հրկիզեմ.
յերկիւղէ	'կրիմ զհրայրեացս (կրակ զառ- նայ)
Ազաչանօք ազաչեմ. Տէս Պա.	
զատիմ	'Այցելութեամբ այց առնեմ
Ազիւ. յազեմ	Անգիտանամ անգիտութիւն

	զանգիտութիւն	Արբեցուցանեմ արեցութեամբ
Անդամալոյծ լուծանիմ		Արդարացուցանեմ զարդարու-
Անիծանեմ անէծս		թիւնս
Անիծիւք անիծանեմ. Տէս նը-		Արժանեմ զարժանս (կնիք զնել)
զովիւք.		Արհամարհեմ արհամարհանօք
Անիրաւիմ զանիրաւութիւն՝ տ-		Արհամարհեմ զարհամարհանս
հիրաւութիւնս		Արձակեմ յարձակումս (արձակ
Անմեծար մեծարիմ (չմեծարուիլ)		թողուլ)
Անուամբք անուանիմ		Արաստուալից լինիմ արտասու-
Անուանեմ զանուն		ուօք
Անուանեմ ըստ անուան զանուն		Աւանդիմ զաւանդն
Անուանեմ զԱնունն	} հայ-	Աւարեմ զաւար
Անուանեմ զանուն Տեառն		հոյել
Անուանեմ յանուանէ		
Անպէտ կամ 'ի պէտս		Բաժանեմ զբաժին՝ բաժինս.
Անցս անցուցանեմ		Տէս 'ի բաժինս
Անցք անցին. Տէս Պատահարք.		Բամբասանս բամբասեմ
Անօրինիմ անօրէնութիւնս. Տէս		Բառնամ զբարձունս՝ զբարձրա-
Ամպարչտիմ.		ւանդակս (կուստունները ջնջել)
Աշխատեցուցանեմ աշխատու-		Բարբանջս բարբանջեմ (ափեղ-
թեամ մեծաւ		ցփեղ խօսիլ)
Աշխարհանօք աշխարեմ	} Տէս	Բարբառիմ զբարբառ՝ 'ի բար-
Աշխարեմ աշխար.		կոծիմ.
Ապականիմ ապականութեամբ		Բարբառով բարբառիմ
Ապխտեմ ապուխտս ապուխտս		Բարկանամ բարկութիւն մեծ.
Առակաւ առակեմ		Տէս Արտմտեմ եւ Ցաննում:
Առակեմ զառակ		Բարկանամ 'ի սրտմտութիւն
Առաւելով առաւելում (եւելօք		բարկութեան
չատնալ)		Բարկութեամբ մեծաւ բարկա-
Առնում առիւ (աւար ընել)		նամ
Առնում զառ եւ զապուռ (կո-		Բարկութեամբք բարկացուցա-
զոպտել)		նեմ. Տէս Զայրացութեամբ:
Ատելութիւն կատարեալ ատեմ		Բարձրանամ 'ի բարձունս. Տէս
Ատեմ ատելութիւն մեծ յոյժ		'ի վեր:
Ատեմ զատելութիւն՝ ատելու-		Բարձրանամ 'ի բարձրութիւն
թեամբ		բարձանց
Արբնամ արբեցութիւն՝ զար-		Բեկանեմ բեկումն մեծ. Տէս
բեցութիւն		կրկինս

Բեկմամբ մեծաւ բեկանիմ
 Բեւեռեմ բււեռօք
 Բխեմ զբխումն
 Բնակեմ զբնակութիւն. Տէս
 Բաղարեմ
 Բռեմ բռով
 Բռնաշունչ շնչեմ (սաստիկ փչել)
 Գայթակղանս գայթակղեմ
 Գանձաւոր լինիմ գանձուց
 Գանձեմ գանձս՝ զգանձս
 Գեղապանձ լինիմ 'ի գեղ (երև-
 սաց)
 Գերեաց զերեղարձ առնեմ
 Գերեմ զերութիւն՝ զգերութիւն
 Գիտութիւն՝ զիտութիւնս ինչ
 զիտեմ
 Գիւտս գտանեմ
 Գլխիվայր զլսարկիմ
 Գնացիւք՝ գնացս գնամ. Տէս
 Գնթանամ
 Գնոց գնեմ
 Գողութեամբ գողանամ
 Գործակից լինիմ գործոց
 Գործեմ գործ՝ զգործ՝ գործս՝
 զգործս.
 Գործեմ զգործուած
 Գումարիմ զգումարութիւնս.
 Տէս Խմբիմ
 Գրաւեմ էգրաւ
 Գրիմ զրդանօք՝ 'ի զրգանս
 (փայփայտել)
 Գրեմ զրբ՝ զրբ՝ 'ի զրբ՝ 'ի զրբ՝
 զզրբս՝ 'ի զրբս
 Գրեմ զրով՝ զրջաւ
 Գօտեւորիմ զօտի՝ զօտիս
 Դաղարեմ 'ի զաղարս. Տէս Բը-
 նակեմ

Դատաստան՝ զատաստանս դա-
 տիմ
 Դատաստանաւ՝ զատաստանօք
 զատիմ
 Դտտիմ զգատաստան՝ զգատաս-
 տանս
 Դարձուցանեմ զդարձ՝ զդար-
 ձուածս (ետք զարձրնել)
 Դուտնիմ զդուանութիւն. Տէս
 Խոտովանիմ
 Դեղեմ զեղօք (թուճաւորել)
 Դժուարածին լինիմ 'ի ծննդեան
 Դիտեմ զգիտաւորութիւն (զի-
 տողի պէս նայիլ)
 Դիւթեմ զիւթութիւն՝ զիւթու-
 թիւնս. Տէս Ըզութիւնս
 Դիւրութիւն զիւրեմ
 Դրոշմիմ 'ի զրոշնի
 Դրօշեմ զդրօշս. Տէս Քանդակ
 Երազ՝ երազս յերազիմ
 Երազովք երազիմ՝ յերազիմ
 Երգեմ երգ՝ զերգ՝ երգս՝ զերգս.
 Տէս Նուագեմ
 Երդմամբ երզնում
 Երզմնեցուցանեմ երզմամբ՝
 զերզումն
 Երզնում երզումն՝ զերզումն՝
 երզմունս
 Երկեկից կեանս կեամ (երկա-
 կենցաղ ըլլալ)
 Երկիր սղադանեմ 'ի վերայ երկ-
 բի՝ յերկիր
 Երկնչեմ երկիւղ մեծ՝ զերկիւղ
 Երկնչիմ յերկիւղէ. Տէս Ահա-
 բեկիմ
 Եփեմ եփոյ (կերակուր եփել)
 Եօթներորդեմ եօթներորդս

Չախտ հիւանդութեան օխտա-	Հմպեմ գրմպիլի
նամ. Տէս Ախտանամ եւ. Հի-	Ընդ եյան եյանեմ
ւանդանամ,	Ընդելուզանեմ ընդելուզածա:
Չականէ ակն (աչքը կը տեանէ)	(խաւ. 'ի խաւոյ հիւսեկ)
Չայրացութեամբ պայրացուցա-	Ընթանամ գրնթացս { Տէս Գը-
նեմ. Տէս Բարկութեամբբ:	Ընթացս ընթանամ { նացիւք:
Չարդարանօք՝ զարդու՝ զար-	Ընչաթախի լինիմ յընչից (կողոպ-
դուք զարդարեմ	տուի)
Չարդարեմ 'ի զարգ գեղոյ. Տէս	
'ի գեղ:	Թագաւորեմ թագաւոր՝ 'ի թա-
Չարդարեմ 'ի զարգս պէսպէսս	գաւոր
Տէս 'ի զարդ:	Թագաւորեմ զթագաւորութիւն
Չարդու՝ զարդուք զարդարիմ.	Թագաւորեմ 'ի թագաւորու-
Տէս Պաճուճանօք:	թեան
Չարմանամ զարմանալիօք՝ զար-	Թագաւորեցուցանեմ թագաւոր՝
մանս:	'ի թագաւոր
Չարմանամ զարմացու. մեծ	Թագիմ զթագու. մն իչոյ (ան-
յոյժ	թագ մնալ)
Չգենում զգեստ	Թախանցանց անգանեմ (թա-
Չգեցուցանեմ զգեստս	փանցեկ)
Չենում զենիլա՝ զղինիլիս } զո՛ն	Թաքչեմ 'ի թաքատեան (պահ-
Չենում զենու. մն } ընեկ	ուրաի)
Չեսեղեմ զտեղեաւն (տեղա-	Թլխատիմ զթլխատութիւն
ւորեկ)	Թլխատիմ 'ի թլխատութեան
Չինեմ զինուք	Թշուտութեամբ թշուտանամ
Չինուորիմ զցինուորութիւն	Թովշութեամբ թովեմ. Տէս Կա-
Չոհեմ զո՛ն՝ զզո՛ն՝ զոհ՛ն՝ զզոհ՛ս	խարդեմ:
Չսէբ սիրեմ. Տէս Աէր:	Թովշութիւնս թովեմ
Չրկիմ գրկանս	Թուեմ զթիւս. Տէս Համարիմ.
Չօրաժողով լինիմ զօրօք լսող-	Թուիմ 'ի թիւ
մօք	Թուչիմ 'ի թոիչս
Չօրանամ զօրութեամբ յոյժ	Ժամանակեմ ժամանակ
Չօրանամ զօրօք	Ժամանակիմ 'ի մի ժամողրու-
Չօրանամ 'ի զօրութեան	թիւն
Չօրացուցանեմ զօրութեամբ	Ժամէ 'ի ժամ առնեմ զժամա-
Չօրացուցանեմ զօրութիւնս	նակն (ատնն երկրնցընեկ)
Ըղձութիւնս ըղձանամ. Տէս	Ժառանգեմ ժառանգութիւն՝
Դիւթեմ	զժառանգութիւն

ժառանգեցուցանեմ	ժառանգութիւն	Իրաւացուցանեմ իրաւունս՝ զիրաւունս
ժառանգեցուցանեմ	զժառանգութիւնս	Լալիւնս լամ
ժառանգեցուցանեմ	'ի ժառանգութիւնէ	Լամ զլալիւն մեծ } սաստիկ Լամ 'ի լալիւն մեծ } լալ Լամ լալիւն մեծ յոյժ }
ժողովեմ զժողովուրդ՝	զժողովուրդս	Լարարածին բաժանիմ Լիկեմ չարալուկ (չարաչար տանջել)
ժողովեմ ժողովս՝ զժողովս (ժողովողեան)		Լծեմ ընդ լծով (ծառայութեան)
ժողովիմ 'ի ժողով՝ 'ի ժողովս՝ 'ի ժողովուրդ		Լծիմ 'ի լուծ (պահոց) Լնում լրութեամբ (լեկեցունելալ)
'ի բաժինս բաժանեմ. Տէս Բաժանեմ		Լուսանայր լուսով
'ի զեղ զարդու զարդարեմ. Տէս Զարդարեմ 'ի զարդ		Լուսաւոր առնեմ զլոյս (զիտութեան)
'ի զարդ զեղեցիկ զարդարեմ Տէս Զարդարեմ 'ի զարդս		Լուսաւորեմ զլոյս Լուսով 'ի լոյս լուսաւորիմ. Տէս 'ի լուսոյ.
'ի թաւալ բանիցն թաւալիմ (խրթին խօսքեր ըսել)		Լսելեօք լսեմ. Տէս 'ի լուր.
'ի լուսոյ լուսաւորիմ. Տէս Լուսով		Լսեմ զլուր՝ լուր Լքութեամբ լրբիմ
'ի լուր ունկան լսեմ. Տէս Լքուելեօք		Խաղ խաղամ Խառնեմ զխառնակութիւն Խառնեմ 'ի խառնելիս (զգինի)
'ի ծնէ կոյր ծնանիմ		Խառնեմ 'ի խառնս. Տէս Յատարախառնս.
'ի կիբ կրեմ (բեռ կրել տալ)		Խառնեմ խառնելիս (ըմպելիք լեցընել)
'ի կոր կորանամ		
'ի մեծամեծ հարուածս հարկանեմ. Տէս Հարկանեմ մեծամեծ.		
'ի չգոյէ զոյացուցանեմ (ստեղծել)		Խարդախութեամբ խարդախեմ
'ի վեր վերանամ. Տէս Բարձրանամ		Խափանեմ զխափանած Խելամուտութեամբ խելամուտ վնիմ
'ի ցնորս ցնորիմ. Տէս Ցնորս		
Իմանամ զիմաստութիւն՝ իմաստըս		Խեղութեամբ խեղեմ Խմբիմ զխումբս (զաւաճանիլ)
Իրագէտ՝ իրագրած վնիմ իրաց (տեղեկանալ)		տէս Գումարիմ. Խնդամ զխնդութիւն. Տէս Ու-

բախ լինիմ եւ Տնտան	կազմեմ կազմած. Տես Հան-
Խնդամ 'ի վերայ խնդութեան	դեր ձեմ.
Խնդրեմ խնդիր՝ զխնդիր	կախարդեմ կախարդանօք. Տես
Խնդրեմ զվրէժխնայրութիւն. Տես	Թովչութեամբ:
Վրէժխնայր	կամ 'ի կայի (հաստատ կենալ)
Խնդրեմ խնդրուածովք	կամ յաղօթս զաղօթս զայս. Տես
Խնդրուածս խնդրեմ. Տես Հայ-	Աղօթիւք:
	ցեմ.
Խոստանամ զխոստումն	կապանս կապեմ
Խոստովանիմ զխոստովանու-	կապեմ 'ի կապանս՝ կապանօք.
թիւն. Տես Դաւանիմ:	Տես Ձեռակապօք:
Խոստովանութեամբ խոստովան	կատաղիմ զկատաղութիւն. Տես
	Մոլեգնութիւնս:
լինիմ	կատարեմ զկատարումն
Խորհիմ խորհուրդ՝ զխորհուրդ՝	կարգեմ ըստ կարգի (կարգաւո-
խորհուրդս՝ զխորհուրդս	րել)
Խորհիմ 'ի խորհուրդ՝ խորհրդովք	կարեմ վեր լինիմ 'ի վերս (սաս-
Խուճբս խմբեմ (զուտճանու-	տիկ վերաւորուել)
թիւն ընել)	կարեմ վեր վերաւորեմ
Խովութեամբ խովիմ	կաքաւս կաքաւեմ. Տես Պար:
Խրամատեմ խրամատութիւն՝	կեամ զկեանս) կեանք անցը-
զխրամատութիւն	կեանս կեամ. Ննել. Տես Վարս:
Խրոխտումն խրոխտանամ. Տես	կեղծաւորանամ կեղծաւորու-
	թեամք
Պարճանս:	
Խօսս խօսիմ. Տես Բարբառիմ	կերակրով կերակրիմ
եւ ճառեմ.	կերպարանիմ 'ի կերպարանս
	կթեմ զկուլթ՝ զկուլթս (այգե-
Ծագեմ ծագումն	կուլթ ընել)
Ծախս ծախեմ	կիրս կրեմ. Տես կրեմ:
Ծակեմ ծակ	կչուեմ 'ի կչիտս
Ծանրացուցանեմ	կոթողս կոթողեմ
	կոծիմ կոծ մեծ՝ զկոծ մեծ. Տես
Ծառայեմ զծառայութիւն. Տես	Աշխարեմ:
Հարկ եւ Պաշտեմ:	կողմնապահ կամ կողմնաց
Ծեփեմ զծեփն	կոչեմ 'ի կոչումն՝ 'ի կոչունս.
Ծնանիմ ծնունդ՝ զծնունդ՝ ծը-	կոտորած կոտորեմ
նունցս	կոտորեմ կոտորմամբ սրոյ (թրէ
Ծուփս ծփիմ	անցընել)
Ծրարեմ 'ի ծրարի	կոտորեմ կոտորումն մեծ յոյժ

(սաստիկ ջարդ ընել)	Հարկանեմ զհարուածս (Թշնամ- ւոյ)
Կործանիմ 'ի կործանուումն ան- հնարին	Հարկանեմ 'ի հարուածս անհը- նարինս
Կործանիմ կործանուումն մեծ	
Կորնչիմ զյաւիտեհնական կո- րուսան	Հարկանեմ հարուածօք մեծօք Հարկանեմ մեծամեծ հարուա- ծովք. Տէս 'ի մեծամեծ:
Կորուսանեմ կորստեամբ մեծաւ	Հարկս հարկանեմ (տուրք տալ)
Կորստեամբ կորնչիմ	Հարում հարուածս մեծամեծս յոյժ. Տէս Մեծամեծ:
Կուտեմ կոյսս կոյսս՝ կուտոցս (ղէզ զէզ բարդել)	Հարցանեմ հարցուած մի՛ հար- ցուած՝ զհարցուածս
Կտուտս՝ կտտանս՝ կտտանօք կտտեմ (չարչրկել)	Հարցուկս հարցանեմ (զհկու- թիւն ընել)
Կրեմ զկիրս. Տէս Կիրս:	Հարցումն հարցանեմ
Կրկին բեկմամբ բեկանեմ. Տէս Բեկանեմ բեկուումն	Հաւատամ 'ի հաւատո՛ զհաւա- տրս
Հալածանօք հալածիմ	Հաւատով հաւատամ
Հալածեմ 'ի հալածանս	Հերկեմ հերկս. տես Վարս:
Հածիմ ընդ հաճութիւնս	Հիւանդանամ 'ի հիւ- ւանդութիւնս } Տէս Համարիմ զհամարս } Սխտա- Համարս համարիմ } Տէս Թուեմ՝ Հիւանդանամ 'ի հիւան } նամ եւ Համբառնամ 'ի բարձունս (զա- չրս՝ զձեռս). Տէս Ամբառնամ: Համբարեմ համբարս Համբուրեմ 'ի համբուրից (բե- րանոյ) Հայցեմ զհայցուածս. Տէս Խնդ- րուածս: Հանդերձեմ զհանդերձանս. Տէս Կազմեմ: Հաստատեմ հաստատութեամբ Հատ հատաւ (կտոր մը լիթթաւ) Հատակատոր կոտորեմ Հատուցանեմ հատուցումն՝ ըզ- հատուցումն Հարեւանցի անցանեմ Հարկ հարկանեմ. տես Մտառ- յեմ եւ Պաշտեմ: Հիւանդանամ 'ի հիւանդացու- ցանեմ

Հլտանս հստիմ (խեղկաա-	Մեծանամ մեծութեամբ	} ^{տո} տոգոր տո	
կութիւն ընել)	Մեծանամ մեծութիւն մեծ		
Հրկիզեմ հրով. Տէս Այրեմ:	Մեծանամ մեծութիւն յոյժ		
Չաղանօք ձաղիմ (խայտառակ-	Մեծանամ զմեծութիւն (չործոյ	}	
ուիլ)	բարեաց)		
Չեռակապօք կապեմ. Տէս Կա-	Մեծապատիւ մեծապարզեւ մե-	}	
սլեմ:	ծարեմ		
Չուլեմ ըստ ձուլածոյ	Մեծապատիւ մեծարիմ	} շատ	
Չայթէ ձայթիւն	Մեծապէս մեծարիմ		} պատ-
Չաշակս ձաշակեմ	Մեծարանօք մեծարիմ		
Չառեմ զճառս. Տէս Բարբառիմ	Մեծութեամբ մեծացուցանեմ	}	
և Խօսս:	Մեկնեմ մեկնութիւնս		
Չարտարայետեմ ձարտարա-	Մեղանչեմ մեղս՝ զմեղս. Տէս	}	
պետութեամբ	Յանցանեմ:		
Չգնիմ զճգնութիւն. Տէս Նեղիմ	Մեղուցանեմ մելս մեծամեծս	}	
Չեմեմ 'ի ճեմելիս (չբօնելով	Մեռանիմ զմահ՝ մահուամբ		}
ժուռ գալ)	Մեռանիմ սատակամահ		
Չեպով տաղնապաւ ճեպիմ. Տէս	Մեռուցանեմ 'ի մահու	}	
Փութով:	Մերձաւորեմ զմերձաւորութիւն		}
	Միտիմ 'ի միտակողմն		
Մահ՝ մահու՝ մահուց մահս մե-	Մխիթարիմ զմխիթարութիւն	}	
ռանիմ	Մխիթարիմ 'ի վերայ մխիթա-		
Մանբանետեմ մանբ (կրկտել	րութեան	}	
պրպտել)	Մխիթարիմ մխիթարութեամբ		
Մանրեմ մանր	Մկրտեմ մկրտութիւն՝ 'ի մկր-	}	
Մատենապրեմ զվիրս	տութիւն		
Մարտիւ մարտնչիմ. Տէս Պա-	Մկրտիմ 'ի մկրտութիւն՝ զմկր-	}	
տերազմաւ	տութիւն		
Մարտնչիմ զմարտ Տէս Պա-	Մկրտութիւն մկրտիմ	}	
տերազմիմ	Մոլեղնութիւնս մոլեղնիմ. Տէս		
Մարտնչիմ զմարտ պատերազմի	Կասաղիմ:	}	
Մասնչիմ 'ի մարտս պատերազ-	Մոլորիմ ըստ մոլորութեան		
մաց	Մոլորիմ 'ի մոլորութեան	}	
Մեծ հարուածս հարկանեմ	Մոլորութիւն՝ մոլորութիւնս		
Մեծամեծ հարուածովք հար-	մոլորիմ	}	
կանեմ. Տէս Հարում:	Մորթեմ զմորթ (մորթն հանել)		
Մեծազնի գնեմ	Մտանեմ զմուտ		

Յաղթեմ զյաղթութիւն	Նախանձեցուցանեմ 'ի նախանձ'
Յամսն ամանամ (ամանի մէջ լեցընել)	զնախանձ
Յարդնութիւնս յանդընիմ	Նախանձու նախանձիմ
Յանցանեմ զանհարին յանցանս	Նախատինս նախատեմ
Յանցանեմ զյանցումն	Նեղեմ զնեղութիւն
Յանցանեմ յանցանս. Տէս Մե-	Նեղիմ նեկութիւն. Տէս Ճգնիմ:
ղանչեմ:	Նետիւք նեաաձիգ լինիմ (նեա նեաեղ)
Յանցանեմ յանցութիւն յանցա-	Նգովիւք նգովեմ. Տէս Անիծիւք:
նաց	Նիրհեմ զնիրհս (մրափել)
Յարձանազրի զրեմ	Նիւթեմ զնիւթս չարեաց (չա-
Յարութեամբ յարուցանեմ	րիք մտածել)
Յաիշտակեմ յաիշտակութիւն	Նիւթեմ նիւթ արդարութեան
դպիշտակութիւն	Նկարեմ 'ի նկարու՝ նկարագիւր
Յաիշտակեմ յաիշտակութիւնս	Նմանեցուցանեմ նմանութեան
զպաիշտակութիւնս	Նմանութիւն նմանեցուցանեմ
Յաիշտակութեամբ յաիշտակիմ	Նորաձեւ ձեւսնամ
Յիչեմ զիշտակ	Նորաձեւս ձեւեմ
Յոսն կամ 'ի վրայ օտից	Նորոգիմ 'ի նոյն նորոգումն
Յորդեգիրս զրեմ (որդեգրել)	Նորոգիմ 'ի նորոգութիւն
Յուռութս յուռիւմ. Տէս Հմա-	Նուաղեմ զնուաղարանս (նուա-
յեմ:	զարան զարնել)
Յու սով յուսամ	Նուազս նուազեմ. Տէս Երգեմ:
Յօժարութեամբ յօժարիմ	Նուէր նուիրեմ. Տէս Պարգեւեմ
Յօտարախառնս խառնեմ. Տէս	Նուիրեմ զնուէր՝ նուէրս՝ զնու-
խառնեմ:	էրս:

(Շարալարելի)

Յ. Վ. Մխչեան

ՊՈՒԿՈՅԻ ՆՐԻՅՈՒ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՍՐԲՈՒ ՀԻ ՄՈՆԻԳԱՅԻ

ԹԱՐԳՄԱՆԵՑ

ՅՈՒՂՀԱՆՆԷՍ Վ. ԱԲԻԿԵԱՆ

(Շարունակութիւն) (*)

Արաւոյ Մոնիգա այս բաներն փորձառութեամբ տրված հասկըցած էր. անոր համար ալ այս դժուարին եւ ներքին վերաց նկատմամբ զարմանալի է յաջողակութիւնը. եւ առ այս կը դորձած էր իւր բնական քաղցրութիւնը, փափուկ զգուշութիւնը, հեռատես եւ լուսարձակ հանճարը:

Ահաւասիկ ասոնք են իւր եզրայրօրական գործոց մէկ քանին: Այսու հանդերձ կուզայ անդադար կազմուիլու հոգին սիրոյ եւ զոհից միշտ կենդանի եւ անսպառ ազբերէն, առ Տէրն մեր Յիսուս Բրիստոս, ներկայ սուրբ սեղանոյն վրայ, ամէն անգամ որ իւր բարեգործութեանցը մէջ յողմածութիւն մը զգար. եւ ինչպէս չի յոգնի այնքան բազմաթիւ եւ անձնանուէր գործոց մէջ, երբ՝ նոյն իսկ զուարճալի եւ հաճոյական դրօսանայ մէջ մարդ կը յուզնի:

Թէ որ մէկը առաւօտուն կամ իրիկուան մանալու ըլլար Թաղաստայի եկեղեցւոյն մէջ, հոն անվրէպ պիտի տեսնար սրբաւորին, հաւանականաբար եկեղեցւոյն այն անկիւնը՝ զորն որ պզտիկութեանը ժամանակ շատ կը սիրէր, ամփոփ մտօք աղօթելով, եւ կենդանի հաւատքին եւ աստուածսիրութեան նշոյլ մը շողալով արցունքներէ փորուած գեղեցիկ եւ տժգոյն երեսին վրայ: Աւ հասարակ ժամասացութեան ժամերէն զատ՝ օրը երկու անգամ ալ կանոնաւոր կերպով եկեղեցի կուզայ եւ երկայն:

(*) Տե՛ս Պատկեր 2. Տարէ Բէ՛ւ 4:

ժամեր կ'ազօթէ. եւ այն այցելութեանց ատեն սուրբ Գիւրջը ձեռքէն չձգեր, մանաւանդ սաղմոսարանը, զորն որ իւր արցունքներովը կը թրջէր: Սրբոց՝ եւ ի մանաւորի մարտիրոսաց համար փախուկ ջերմնաանդութիւն ցոյց կուտայ. շատ անգամ անոնց զերեզմաններուն կամ իրենց զիւցաղնական գործքերովը հօշակուած տեղուանքը ուխտի կ'երթայ: Նոյն ատենուան սովորութեան համաձայն մարտիրոսաց տօնախմբութեան օրերը ինքն ալ անոնց խորանը իւր պղտիկ կողովը կը տանի, որուն մէջ հաց՝ ղինի եւ միս կը զանուի. կողովը զերեզմանի վրայ գնելէն վերջը, նախ ինքը մէջինէն քիչ մը կը ճաշակէ, որով սրբոց արդեանց եւ ստաքինութեանց սասնկով կը մասնակցի, յետոյ մնացած ընծաներէն աղքատաց կը բաժնէ, զգուշանալով որ տեղի չտայ այն անկարգութեանց որ սկսեր էին սպրդիլ այն հին եւ խորհրդատու սովորութեան մէջ, եւ որն որ քիչ վերջը նոյն պատճառաւ բողբոլին պիտի արգիլուէր: Վերջ որ մայրս կը տանէր իւր կողովը մարտիրոսաց զերեզմանը, կ'ըսէ սուրբ Սրտախնոս, լի սգաւոր նուէրներով, զասոնք աղքատաց կը բաժնէր, իրեն քանի մը կաթիլ ղինի պահելով՝ այնչափ միայն որչափ որ սրբոց յիշատակաց պատիւը կը ներէր իւր վերջին ծայր ժուժկալութեան: Եթէ մի եւ նոյն օրը այլ եւ այլ սրբոց տարեղարձը հանդիպելու ըլլար, ան ատեն իւրաքանչիւրոյն զերեզմանին վրայ ալ պղտիկ չիւ մը ղինի կ'ընծայէր՝ ջրախառն եւ զաղջ, զորն որ յետոյ իրենիններուն հետ կը խմէր, աւելի իւր բարեպաշտութիւնը՝ քան թէ հաճութիւնը գոհացնելովոյ:

Ամէն առաւօտ պատարագի ներկայ կը գտնուի եւ խորին յարգութեամբ եւ փախուկ ջերմնաանդութեամբ կը հազորդուի. սուրբ սեղանին առջեւ եւ աղօթիցը մէջ Աստուած կը ճօխացընէ զանիկայ մեծամեծ շնորհքներով. ընդունած է մանաւանդ արտասուաց շնորհքը. յաճախ անգամ աղօթելու ատեն մտօք կը յափշտակուի, մանաւանդ Փրկագործութեան յիշատակը Եկեղեցոյն կատարած օրերը. բայց ամէն խորհուրդներէն աւելի Տեառն Մերոյ չարչարանաց յիշատակը կը յափշտակէ ղինքը. զՅիսուս Իրիստոս խաչի վրայ քամուած նկատելուն պէս՝ սիրտը չլիմանար: Մանաւորապէս օր մը՝ երբ եկեղեցոյ մէջ՝ փրկագործութեան խորհրդոյն վրայ կը մտածէր, ուղելով խելք հասցընել Մեր Փրկչին չարչարանքներէն բղխած այն անուն բարեաց վրայ, Աստուած նոյն ատեն այնպիսի տառատաշնորհ լուսով եւ սիրով կը լեցընէ ղինքը՝ որ աչքերէն արցունքները

հեղեղի պէս կ'սկսին վազել, եւ զգալով որ մարմնուկ կուգայ վրան, կ'աճապարէ կ'ելլէ եկեղեցիէն՝ ուղելով ծածկել այս ընդունած շնորհքը, բայց շատ ուշ, վասն զի աղբիւրի պէս վազող արտասուքը կը տեսնան, կը փութան բոլորտիքը կը մողուն են. զինքը մխիթարելու կ'ըսկսին, կարծելով որ այն արտասուց պատճառը իւր ամենօրեայ ցաւերն են. բայց ախտն ինչ կըրնան ընել մարդիկ այնպիսի պարագաներու մէջ. իւր սիրտը անանկ խորին վէրք մը ընդունած է որ՝ ինչպէս երբեմն Աստուած կը շնորհէ ընտիր անձանց, արցունքները փոխանակ ցամբելու՝ աւելի եւս յորդանոս կը վազեն:

Սրբուհի Մոնիգայի վարուց այս եղանակին մէջ վերոյիշեալ դէպքը միայն մինչեւ առ մեզ հասած է. սակայն ինչ ընդարձակ հորիզոն մը չքանար մեր տեսութեանը առջեւը. ինչ առաքինութիւններ չենթադրեր. ինչ սերտ միութիւն մը իւր Սրարչին հետ. ուստի որչափ դառն կսկիծ է մեզի որ սոյնօրինակ գեղեցիկ կեանք մը չենք կարող ուզածնուս պէս մանրամասնաբար նկարել. եւ քանի որ պատմութեանս մէջ առաջ չի դիմենք, նոյն կսկիծը ստէպ անգամ պիտի ունենանք. երբ՝ օրինակի ազագաւ մեր որբուհւոյն իւր աղօթիցը մէջ զպագած հըրաչալի յոյզերը պիտի փնտռենք՝ ո՞ւր պիտի դռնանք. իւր մահացումանց եւ սպաշխարութեանց մանրապատում պատմութիւնը, աշխարհքիս համար ունեցած ատելութեան բարի ըզգացմունքներն, եւ ընտանեկան յարկին ամենախոնարհ առաքինութիւնները եւ ընկերսիրական զիւցաղնութիւնները՝ ո՞ւր են. կարծես թէ Աստուած կամովին ծածկած է Մոնիգայի թլոր վարքը. իւր սղայութեան տմուսնութեան՝ եւ աղքատաց տուած իննամոց սիրուն դէպքերը, որպէս զի սոսկ անոր մայրութեան զարմանալի տեւարանին հանդիսատես ընէ զմեզ:

(Շարայարեյի)

ԱՌՔԵՌՆ

ԲԱՌԱԳԻՐՔ

ԼԱՏԻՆԵՐԻՆ—ՀԱՅԵՐԻՆ

Ի ՊԷՏՏ ԴՊՐՈՑԱՅ

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԱՑ

Տ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Վ. ՄԻՍԲԷԱՆ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ ՀԱՅԵՐԻՆ ԼԵԶՈՒԻ ՅՈՒՐԲԱՆԵԱՆ ԴՊՐՈՑԻ
ԵՒ Ի ՀՈՌՎՄԵՍԱԿԱՆ ԿՂԵՐԱՆՈՑԻ

Ի ՀՈՌՎՄ

Ի ԲԱԶՄԱԼԵԶՈՒԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ

Ս. ԺՈՂՈՎՈՑ ՏԱՐԱՇՄԱՆ ՀԱԻԱՏՈՅ

1893 — ՌԵԽԲ

ՊԱՏԿԵՐ տասն և հինգ օրը մի անգամ կը հրատարակուի

Բաժանորդագրութեան տարեկան գինն է
Կ. Պօլսոյ համար . . . . . 40 դանեկան
Գաւառաց և օտար երկիրներու համար
բոքատարի ծախքն ի միասին հաշուելով 50 « «

Խորաքանցիշք թիշ 2 դանեկան

ՊԱՏԿԵՐԻ խմբագրատունն է ի Բերա, Եւշիլ փողոց
Թիւ 1, ուր պետք է դիմել բաժանորդագրութեան և թերթին
վերաբերեալ այլ ամենայն խնդրոց համար :

RÉDACTION DU BADGUERE

Constantinople, Péra, rue YÉCHIL N ° 1